

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA TURUSSA

Armoreurat la 30.6.2012 klo 11.00

Armotaivaan alla ja anteeksiantamuksen äärellä. Lähetyksen juhlassa ilosanomasta riittää jaettavaksi kauas ja lähelle.

Sirkka-Liisa Huhtinen

Suomessa käytämme kristillisissä runoissa ja puheissa kielikuvaa armon aurinko. Aurinkoa emme kuitenkaan paljon näe talven pitkän pimeän kauden, kaamoksen aikana. Tuolloin joudumme käyttämään sähkövaloja lukemiseen jopa päivällä ja lämpöasteet ovat pitkästi pakkasen puolella. Me suomalaiset kaipaamme aurinkoa ja sen mukanaan tuomaa valoa ja lämpöä. Niinpä armon aurinko on meille hyvä kielikuva. Tätä puhetta valmistellessani säätiedotusten takia pidin mielessäni mahdollisuuden, että ehkä armon aurinko ei olekaan täysin sovelias kielikuva. Myöskään auringon paahteisessa kuivassa Saharassa, esim. Pohjois-Sudanissa ei armon auringon kielikuva puhuttele. Sen sijaan noissa oloissa ilmaisu ”armon sade” koskettaa ihanasti. Armoa voimme kuvata myös sateena, joka kostuttaa kuivan maan vihertämään ja kantamaan satoa.

Mitä armo sitten tarkoittaa? Mitä me ymmärrämme armolla? Kristillisissä piireissä opetetaan, että armo on Jumalan osoittamaa Ansiotonta Rakkautta Meidän Osaksemme. Siellä, missä tämä opetus ei ole päällimmäisenä, armo yhdistyy helposti armahtavaisuuteen ja yleiseen hyvään. Jos ajattelemme jotakin henkilöä armon ruumiillistumana, niin mieleen tulee lempeät, auttavaiset ja rakkaudelliset ihmiset. Äiti Teresa. Voisi olla hyvä esimerkki armollisesta ihmisestä. Hyvänä ihmisenä eläminen ei kuitenkaan ole kristittyjen yksinoikeus. Päinvastoin, minulla Japanissa lähetystyössä ollessani oli monesti olo, että japanilaiset ovat paljon ystävällisempiä ja parempia ihmisiä kuin suomalaiset. No, me ihmiset näemme vain ulkokuoren, mutta Jumala näkee sydämen. Luonnostaan jokainen ihminen on enemmän tai vähemmän itsekäs, ylpeä ja kiitoksen kipeä.

Moni ihminen pyrkii olemaan hyvä ja armollinen ja ajattelee näin kelpaavansa läheisilleen ja jopa Jumalalle. Näin luonnollinen ihminen toivoo saavansa omalle osalleenkin armoa omien ponnistelujensa ansiosta. Tämä näkyy myös eri uskonnoissa. Lähetystyöntekijät kohtaavat työssään uskomusten moninaisen kirjon. Kelvataksaan jumalille ja saadakseen rauhan ja armon ihmisen tulee paastota, tulee rukoilla, tulee tehdä pyhiinvaellusmatkoja tai tulee mietiskellä ja toistaa mantroja, jopa pyyhkiä pölyjä temppelissä tai istua vuoristossa jääkylmän putouksen alla. Joissakin uskonnoissa on jopa pisteenlaskusysteemejä, joissa elämä on tasapainoilua plussien ja miinusten välillä. Apostoli Paavali opettaa Galatalaiskirjeessä (5:4) ”Te, jotka pyritte vanhurskauteen lakia noudattamalla, olette joutuneet eroon Kristuksesta, armon ulkopuolelle.” Apostoli opettaa selvästi, että oman yrityksen tiellä ollaan noudattamassa ihmisten tai uskontojen laatimia lakeja ja tällöin ollaan täysin armon ulkopuolella. Jumalan armo pysyy ulkopuolellamme niin kauan, kun ajattelemme kelpaavamme Jumalalle kunnon kansalaisuuden takia tai uskonnollisen harjoituksemme ansiosta.

Kristillisen sanoman äärellä me saamme kosketuksen tosi Jumalan tosi armosta. Saamme osaksemme armon, jota ihminen ei voi ansaita omin ponnisteluin. Jumalan armo sisältää hänen huikean pelastussuunnitelmansa meitä syntyisiä ihmisiä varten. Minun elämäni, sinun elämäsi ja kaikkien ihmisten elämään paistaa Jumalan armon aurinko ristimuotoisesta ikkunasta. Tai jos niin halutaan, armon sade virtaa kuivaan, kylmään

sydämeen ristinmuotoisesta, virkistävästä sadepilvestä. Jumala itse on ansainnut meille armon ristillä. Tuo armo on ehtymätön ja säteilee rakkautta kaikkialle maailmaan. Jumalan armon kuuluttamiseksi ei riitä inhimillinen lämpö ja läheisyys vaan sen kuuluttamiseksi tarvitaan Jumalan oma pelastusteko ja hänen oma puheensa, sanansa. Tarvitaan Jumalan huuto ristiltä "Se on täytetty". Jumalan armotyö on täytetty sinun ulkopuolellasi, sinun puolestasi ja koko maailman puolesta. Jumalan armotyö on valmiina sinun elämääsi, sinun sydäntäsi varten.

Kun oma sydämeni sai oppia tuntemaan Jumalan armon 15-vuotiaana, sain sydämeeni uskon ja Jumalan rauhan. Samalla minussa syntyi halu kertoa tästä armosta muillekin, syntyi halu auttaa ihmisiä. Enää en ajattele niin, että ihmisen sydämen sopukoissa uinuisi armo, rauha ja tasapaino, joka vaan jollakin tavalla tulisi löytää tai kaivaa esiin. Ymmärrän selvästi, että usko, armo ja rauha on annettu sydämeeni Jumalan lahjana, ulkopuoleltani. Elämässäni on tilanteita, jolloin usko on koetuksella, eikä armoa ja rauhaa voi tuntea. Tällöin pyydän rukouksessa Jumalalta lisää uskoa. Ihmeellisesti Jumala vastaa rukouksiin. Monta kertaa olen tämän saanut kokea, usko, armo ja rauha tulevat sydämeen ulkopuoleltani. Usko on Jumalan lahja, sitä saa pyytää ja sen voi vastaanottaa. Samoin armo ja sydämen rauha ovat suuria Jumalan lahjoja, joita hän meille hyvydessään jakaa.

Vielä lopuksi apostoli Paavalin todistus kirjeestä Tiitukselle (2:11): "Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille". Jumalan armo on globaali, sitä riittää julistettavaksi kaikille ja kaikkialla. Lähetystyön ytimessä emme ole tekemisissä niukkuuden kanssa vaan olemme kosketuksessa Jumalan yltäkyläisen, koko maailmalle riittävän pelastavan armon kanssa. "Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille."